

Folketingets Social- Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2017 - 6322

Doknr.

524217

Dato

22-12-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 24. november 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 87 (alm. del) til børne- og socialministeren og til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 87:

Ministrene bedes redegøre for, om de mener, det er rimeligt, at borgernes ventetid i forhold til at få tildelt hjælpemidler med enten en behandlende eller funktionsfremmende funktion (eller begge dele) afhænger af, hvilken kommune borgeren kommer fra.

Svar:

Efter aftale med sundhedsministeren besvarer jeg hermed spørgsmålet på vegne af os begge.

Det lægges til grund for besvarelsen, at der spørges til sagsbehandlingstiden ved kommunens tildeling af hjælpemidler efter serviceloven.

Det følger af § 3, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken. Reglen skal på den ene side imødekomme borgernes rimelige ønske om at få svar hurtigt og på den anden side ses i sammenhæng med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer bedst anvendes.

Kommunalbestyrelsen skal efter § 3, stk. 2, på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelse skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

Bestemmelsen indebærer, at hver enkelt kommune skal beslutte, hvordan kommunens service skal være på det enkelte område. Frister kan være længere for typer af sager, som erfaringsmæssigt kræver længere tid, før der kan træffes en afgørelse og kortere for sager, der sædvanligvis kan afgøres på kort tid.

Der er således ikke efter de gældende regler fastsat generelle frister for, hvornår afgørelser skal foreligge eller faste rammer for de tidsfrister, kommunerne kan fastsætte på de enkelte områder, idet fristernes længde vil bero på såvel sagernes karakter som det serviceniveau, der lokalt er fastlagt af kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune.

En helt uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid vil imidlertid kunne sidestilles med et afslag med den virkning, at klageinstansen - det vil sige Ankestyrelsen - kan behandle sagen. Samtidig skal alle sager behandles hurtigst muligt.

Det vurderes at være rimeligt, at de enkelte kommunalbestyrelser inden for disse rammer kan fastsætte et lokalt serviceniveau for behandling af sager efter blandt andet servicelovens hjælpemiddelregler. Herved kan der også i sagens natur opstå forskelle i ventetiden for den enkelte borger afhængig af den enkelte kommunes fastsatte sagsbehandlingstid.

Med venlig hilsen

Mai Mercado